

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a ap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JANOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hírde-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
lendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNA.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMPSKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Közegészségügyünk.

Irta: GERLÓCZY ZSIGMOND dr.
Budapesti egyetemi tanár.

Képviselőjelöltek lelkes programbeszéd-
jeitől hangos az ország. A becsületes ma-
gyar nép talán még egyszer sem hallgatta
olyan áhitattal a jelölteknek különben más-
kor is szépszavu ígéreteit, mint most, az
új korszak küszöbén.

Minden igaz fia e sokat sanyargatott
hazának érzi, hogy a nemzet életében nagy
és nevezetes fordulóra jutottunk. Föl-
ébredt a szunyadozó nemzeti erő, amely
vehemens erővel követeli jogait minden té-
ren. A jog nélkül való széles néprétegek,
amelyeket a lelketlen kalandor — politika
nemzet ellenes céljai elérésére eszközül a-
kart fölhasználni, ime most azok szájából
hallják a fölszabadításukat célzó messze ki-
ható, népboldogító programot, akiknek már
régóta is az volt a becsületes szándékuk,
akik azonban — messzire állvan a hata-
lomtól, abból eddigmit sem valósíthattak
meg.

De figyeljünk csak egy keveset és néz-
zünk körül az országban. — Miről folyik

a beszéd? Előtérben áll az általános sza-
vazati jog. — Ez természetes, hisz ennek
jegyében született meg a mai nagy kormány.
E kérdés mellé sorakozik az önálló magyar
hadsereg, vagy legalább is a magyar vezény-
szó, az önálló vámterület, a magyar ud-
vartartás, a nemzeti népnevelés, stb. Két-
ségtelenül megannyi régen hangoztatott és
minden magyar szívében élő fofró vágya-
kozás.

De beszél-e valaki arról, hogy a nem-
zet boldogulásának alapja: jó közegészség-
ügye? Fejtegetik-e azt, hogy és általános
szavazati jog mitsem ér annak, aki beteg,
aki satnya, erőtlén és munkára képtelen?
Pedig népünknek éppen az a rétege, amely
ma jogokért kiabál, nélküli mind ama té-
nyezőket, amelyek az egészsége fönntartá-
sára irányulnak.

A magyar nép úgy városokban, mint
falvakban tulnyomóan silányul táplálkozik,
egészségtelen lakásokba lakik, munkájában
sem védi magát az ártalmas hatásoktól. Is-
tentől nyert erőteljes szaporodó képességét
lerontja, sőt nem egy helyen semmivé te-
szti az óriási gyermekhalandóság; egészsé-
ges vérért betegségek méltelyezik meg s egész

néprétegeket az alkohol tesz tönkre. Iszo-
nyu pusztításokat okoz fajunkban a tüdő-
vész s egyéb fertőző betegségek is tizedelik
népességünket.

Hazánk közegészségügye mindenkori-
csak mostoha elbánásban részesült. Ma sem
igen bolygatják azokat a kérdéseket, ame-
lyek a fönt elsorolt nagy bajokkal szerves
kapcsolatban vannak.

Nem várhatunk mindent az államtól,
magunknak is tennünk kell valamit! A tár-
sadalmi szervezkedés csodákat művelhet.
Ime a tulipánkert mozgalma oly erőteljes
hullámokat vert fel, hogy a legszebb re-
ménynyel nézhetünk iparunk fejlődése elé,

Az egészség védelmét is előbbre vihet-
jük s az ország közegészségügyét lényeges-
sen javíthatjuk, ha mindanyian törődünk e-
gészségünkkel. Mert különös dolog, de úgy
van, hogy nálunk a magyar ember sokkal
több gondot fordít a tehene, a disznaja és
egyéb állatja egészségére, mint a saját édes
magzatjára.

A nép oktatása, egészségügyi kérdése-
ben való fölvilágosítása oly magasztos mun-
kabér, amely iránt minden államférfiúnak
szakadatlanul érdeklődni kell. Ámde a köz-

TÁRCZA.

A köcsög kávé.

— Egy falusi kántor jeremiája. —

Irta: Verner László.

Mélyen tisztelt uraim és hölgyeim! A kézzel-
fogható kapacitások egész seregével találkoztam
már világeletemben, de amit a minap a gégem
szenvedett, olyannal soha. Ha akarják, ha nem:
elmondom. Végigéltem én már egy pár alkotmá-
nyosdít. Tiszteletes emlékeim is vagynak, akár
Tisza Lászlónak a moóri csatából. A szívem, az
én érzékeny szívem alsó kamráján két oldalbördám
zötyög; ketté van törve, a lapockacsontom a
helyéről földre van tolvá, a tarkoponyámon forra-
dások egész szabálytalansága hemzseg, smint itt,
vagy ott elagyabugyáltak, mint afele nyeltes és
énekes kántort a kortes, meleg napok alatt. És
mindez semmi a tenger sima tükrehez: helyesebben
a köcsög kávéhoz képest!

Mert úgy esett kérem az eset, hogy eluntam
egy helyben. Lendíteni akartam a soromon. A
vármegyém nyugati felében (én a keleti felén
danoltam ki az árnyékvilágból a kispapost, meg
a nagypapost pasasérokat) meghalt a kántor, jó
ember volt, legalább ennek kellett lenni, hogy
meghalt és reményeim friss televényén elvetette
a csiráképes plánumokat. Az a nyugati kántorság
jobb volt, mint ez a keleti. Mádiban van jobban
a búcsuztatás (páronként 10 krajczárjával) és a
kolbász. Hire jött annak. Valami végről a felesé-
gem rokonságban is volt a megdicsőült kollegával.
Attól tudom. Disznóvágások idején majd szét-

húzták ide-oda torba. Abba is halt bele. Irtózatost
ehetett a Császárek torán. Egy kántor, aki gyomor-
béli megterhelhetések után mül ki az árnyékvilágból.
Valóságos unikum és skandalum.

A disznótorok délibabos ábrándjai (már kérem,
erre muszáj egy kicsit költőiesnek lenni) csabi-
tottak. Itt keleten talán disznó sem volt, annál
kevésbé tor.

Felezihelődtem hát szétnézni a kollega örök-
ségén. A feleségem ropogós, töpörtös pogácsát rakott
a tarsolyomba.

Megindultam. (Majd kérem az utazásomról
kiadom külön könyvben az eleven impresszióimat.
Ruskó Flórián, ki az Alduna vidékét is beutazta,
fog előszót írni hozzá, most egyszerűen kalauzolás
nélkül megyek a dolog meritumába.)

Megérkeztem. Kicsiny, akáczfakkal garnírozott
falu volt ez. Szép fehérre meszelt ambitusok
csalogattak. A templom tornyában akkor is a
halál-hirdetővel harangoztak. Jó jel! Itt úgy
látszik, még mindig van kedvük meghalni az
embereknek. A kántorra ez a legesábitóbb nép-
szokás!

Nem akadtam össze senkivel. Baktattam a
pogácsákkal fogyatékos tarsolyommal és nagy
kaszal reménységekkel. Immár beértem a falu
szívébe. Rangos házak kuczorogtak itt rendre,
zsulogáterások, padlásnyílásokból lengő piros ku-
koricza-csővel, meg fényes kaszával. Egy különösen
csalogatott, az, amelyikre ez volt nagy, bárdolat-
lan belükkel pingálva: „Varga Péter curiája, épít-
tetett itt helyben anno: 1858.” Micsoda takaros
füst csavarodott a kéményéből. Itt legalább is
kappanlevest főznek, ha ugyan nem kolozsvári
káposztát pirítanak kolbászszal. Szinte a számba
futott az ize. A nagy ebetnekem tapasztotta a
kilínsre tenyercmet. Jókor! Belülről is akkor

nyitottak ajtót. A gazda. Megismertem a prémes
mándlijáról, a tekintélyt parancsoló kucsmájáról,
meg a jó gömbölyűsége arculatjáról. (Hajh, hát
enuek készül a kappanleves?)

— Mi járatban van? — fordult felém.

— Nevem Éhes Péter, Kajlásról, kántor
vagyok.

— Aha. Ugy, ugy. No forduljon be hozzánk.
Épen jókor. Az anyjuk most találja a kappan-
levest.

Olyat ugítottam, hogy a nadrágom beleakadt
a kiskapu egyik szögébe, borzasztót fesselt. De nem
bántam. Micsoda európai nagyhatalom az az
ándung!...

Bent oszt közrefogtak. Hogy milyen a han-
gom. Rágyujtottam rögvést. A Grossvardeint. Az
egész Varga család nagy áhitattal hallgatta az át-
magyarosított szövegű fölbemászó áriát. Csak a
gazda-asszony kérdezte a végén: hogy bójtre való
ének-e ez, vagy sátoros ünnepre.

— Pászol ez minden alkalomra — feleltem.
Nálunk disznótorokon fújják — fordítam a legfon-
tosabbra a figyelmet.

Eibágyítottam az egész familiát. A kicsinye-
ket rézkrajczárral enyeltem magamhoz. Igazán
disznó szerencsém volt. Ennek a családnak a
protekcioja biztos győzelem. Legalább is koma az
öreg Varga bácsi a falun belül mindenkivel. A
nótáriussal pertu, a papokhoz meg bejáratos. Any-
nyira biztos voltam az ügyemmel, hogy a kis
nóteszben már fel is számítottam a jövedelmet.
Ezután még trafikban árult borszivat is szívhatók
az olesőbbjából.

Vagy két napig éldegéltem a Varga familiá-
ban. Fűrösztöttek tejbe, vajba, Farkó atyáztatónon
kivittott a jótet bazsarózsája és olyan nótás han-
gufát fogott el, hogy a rajnem éleceket szórtam a

egészségügy javítására hozott törvények és rendeletek mit sem érnek, ha azoknak számdékát a nép meg nem érti. A népet tehát ily irányban nevelni szükséges.

A nevelésnek ezt a munkáját végzi az Országos Közegészségi Egyesület, amely tagjait az egészség körébe vágó minden kérdésben tájékoztatja, fölvilágosítja. Ennek az áldásos egyesületnek Budapesten van a központja, az intézősége, de vannak már az országban fiókjai is, így Békésvármegyében, Hódmezővásárhelyen, Kolozsvárott, Somogyvármegyében és Versecen. Van azonban kívül hölgyosztálya, alkoholbizottsága, iskola-orvosi bizottsága és vannak országszerte lelkes tagjai a társadalom minden köréből.

Ez az egyesület most osztotta szét a Trefort jutalmakat, amelyeket az egészség terén szerzett érdemek elismeréseképpen mint elismerő okleveleket és pénzbeli jutalmakat főképpen tanítók, lelkészek, községi bírók és jegyzők stb. buzdításul kaptak.

Vajha az ország minden megyéjében alakulnának fiókjai az egyesületnek; vajha minél többen sorakoznának az egészségért küzdők táborába!

A gyanu öl.

Az ember életét, megnehezíti a gond, a kenyérszerzés nagy harca. Az emberek csupa panaszkodással vannak tele és nem ok nélkül. Érezzük, hogy a kenyérszerzés egyre nehezedő gond jár. Ha még csak arról volna szó, hogy talpon kell lennünk reggeltől-estelig, ez még hagyján volna, mert tudjuk, hogy fáradságunk jutalma a jól megérdemelt bér, vagy fizetés.

De a kenyérszerzés nagy gondjában egyre nagyobb és nagyobb arányokban valami mesterseges pusztító szű pusztít: a gyanúsítás. Hány tisztességes egyén becsületes munkáján rágódik sok ember, mert a másik az enyémet irigyli, mert neki is munka, kereset kellene, még akkor is, mikor én is csak abból élek és ha onnan kimarnak, nem tudok egy újabb jogforrást a keresethez.

Csáky rendeletére. (Tetszik tudni, nekem se tetszik az a dolog, sehogya.) Végre fölírta a dicső nap hajnala! Én ezzel a hajnallal keltem talpra. Félrehúzódtam a félszerbe egy kukoriczamorzsóló mellé és ott fészteleztam a lyrai tenorommal. Csak most bele ne süljek. A választáson. Csak most kivágjam az A-t, mondhatok aztán B-t meg C-t is. Helyen leszek, mint Mikalaka.

És mikor reménységem lilaszin egén egy farkas felhőske se kecsmergett, ekkor ütött az istennyi. A porta elejéről hallottam a Varga Péter jó házigazdám hívó szavát: Csak tessék beljebb kerülni! Dehogya lesz alkalmatlan, dehogya! Sőt inkább! Már is van egy kántornak való szállásom. Kettőn vigabban lesznek, stb. stb.

Kiödöngtem a félszerből szembeállani a rémmel.

Mondhatom, kellemetes emberke volt. Harcias, magyar gyerek, vasalt sima arccal, mellette az én ragyavert arczám bizony alaposan lemaradt. Láttam. Az asszonyhad előtt menten megrendült a pozícióm. Hogy hámozták ki a felső kabátjából, mint édeskedtek. Azt hittem, megüt a guta. És a kujon, hogy értett a hangulat csináláshoz. A kis Varga csemetéket öt percze, hogy végigsimogatta két angyalos rézkrajczárral kedveskedett. Oda vagyok! A közvélemény hátat mutat.

No, de még bízam. Szegény jövevény egyben nem főzhetsz le: a kosztban. Emberölő porciót raknak itt eléd és ha az utolsó morzsáig magadba nem gyüröd, kész az antipátia. Ehhez pedig gyenge vagy, gyerek. Micsoda torna lesz itt rögtön! Furesa nézni, kin szenvedni...

Lett is.

Betalálták a reggelit. Az én szokott porcióm most két egyenlő adagban hozták, két köcsöggel színültig telve kávéval. A Rozi leányzóknak egész

A gyanúsítás lappangva jár mint a tolvaj, szint uem val, csak titokban nyilatkozik, de gondja van rá, hogy a rossz hír mentől nagyobb társaságban terjedjen el. Sok embert keserítettek már meg az ilyen gyanúsításokkal.

A kinek elég ereje volt hozzá, ki várta a here-burca véget. Ha azonban a statisztika arról is számot adna, hogy hány ember halt meg ártatlanul a vád alatt, mint most is Dr. Róth budapesti előkelő ügyvéd, bizony szép sommát látnánk.

Az ember munkabére, a megélhetés ezernyi gondja amugy is iszonyúan elfoglalják az embert.

A gyanúsításért igaz, hogy számolni kell a büntető bíróság előtt. Ám: al oppal járó gyanúsító gondoskodik arról, hogy meg ne lassa senki sem benne az értelmi szerzőt, ő csak úgy adja tovább a pletykát, hogy ő is úgy hallotta, de nem hiszi, hogy úgy van. A második szintén úgy adja be a mérget és mire az utca végére ér, a rágalmazó elveszett a veszekedők előtt, ott uszkál közöttük s maga is szidja, aki ilyeneket kifundál.

És nehogy azt higgyük, hogy a rágalmazó a hivatalok ajtaja előtt megáll, ő előtte semmi sem szent, ő rombol és pusztít mindenütt, ahol lehet.

Az asszonyi tisztességen ejtett folt pedig oly súlyos, hogy bocsánatkérő emberek ki nem mosák a közvéleményből, a gyanu mindig megmarad.

Ez a beteges áramlat egyre nagyobb esélyekkel lép fel és szinte határállomáshoz ért már, a mit észre kell venni mindenkinek. Mi a sajtó munkásai, a közügyek fontos tárgyainak megírására kínálkozó témák felszínre jutásakor sem térhetünk ki a jelenlegi cikk témájától és szinte parancsolólag szólít a kötelesség, hogy a gyanúsításokról is cikket írjunk, ajánljuk az orvos szert, mely e csunya társadalmi betegséget organikusan, gyökeresen meggyógyítja.

Alakuljon társadalmi liga, mely azt a célt tűzze ki maga elé, hogy az emberek tisztességét védje, melynek tagja csak abszolút tisztességes és becsületes egyén lehet. A gyalázkodó pletykázókkal érezzük a nemtörődömséget, keményebb esetben szakítsuk meg vele a társadalmi érintkezést is.

A míg csak panaszkodunk és nem javítunk az állapotokon, addig a baj nem szűnik meg magától. Ez egy olyan fekély, mely egyre mélyebb és mélyebb sebeket rág a társadalmi élet testén.

Ha azonban az emberek összefognak és az emberek tisztességének megóvását mindenki komolyan fogja fel, lehetetlen, hogy ebben a kérdésben is ne javulnának az állapotok, a mit már a közvélemény oly hosszú idők óta oly várva-vár és szívében lelkében annyi vágyódással óhajtat.

emelet volt a két kenyérhosszba metszett piritós, a mit élénk szervirozott. No, gyürkőz, vetelytárs. Ha ezt belakod, ember vagy gyomorban — gondoltam.

A vetelytárs pedig a legnagyobb egykedvűséggel emelte a köcsögöt. Olyanokat nyelt, mint egy gödény és olyanokat harapott, mint egy hiéna. Nekem oszt farbába változott az arezulum a két liter cikóriától, ő még a szemöldökét se mozgatta; de olyan dicséreteket szórt a kávéra, mintha valami ausztráliai madárfészket evett volna.

Mikor a kávéval megvöltünk, bennem egy kazán ereje dolgozott és fűtött. Nem birtam felállni. Erre történt a katasztrófa. Berontott Vargáné asszony és édeskészen kérdezte, nem ennénk egy kis gyenge malacz-szalonnát? Nagyon jó. Ajánlja.

Én csak húzódoztam, nem akartam a meleg gesztenyét a kollegám számára kikaparni, tegye ő! Hadd tűnjön le a népszerűsége.

Ő meg egészen egykedvűen felelte: — Nagyon szivesen. Szinte előre tudom, milyen jó lesz.

Bemelt az asszony egy emelet szalonnát, erősen kikötve, hogy ebből ne maradjon ám semmi. Meg kell enni az utolsó falatig, mind. Oh, gyomrok felkent bajnoka! Nyelt az én kollegám szépen! Gégémen nagy önmegtadással csuszott le egy-egy falat. Rozi asszony abba a minutumba végigszalpult a kelletlenségeimért és dicsérte Kis Jeremiást, a társamat, a Danaidák hordójának élő birtokosát.

Veszve voltam.

Megülte a köcsög kávé a gyomromat. Egy zenei hang se tudott kiszorulni a gégémen. Kis Jeremiás meg úgy kornyikált, akár egy éneklő pelikan! Persze, hogy ő lett meg. Ez a köcsög kávé tragédiája.

Nagyjárási levél.

T. U. No hát emút a követválasztás is, még pedig igen célirányosan, mivelhogy helbéli meg vidéki közt vót a választás, hát kiszerepöhetette mindénki magát a maga guszttusa szerint, én helbéli pártotam, a sógor meg a vidékit, de ő is helbéli képibe, merhogy aszongya az is helbéli, úsmeri gyөрökkorátú fogvást, igen jóraváló kömives meslör, hát mé'ne pártóna, no mondok nem az a, mert azt hosszúmezösinek hijják, igaz hogy a mezöbe nem annyira hosszúság a fő, mint a szélösség, mer mit ér hogy a najjárási fődek olyan hosszúk, hogy a másik végin nem láttyuk még a Pal szomszéd disznáját a tilosba, de ha oan kesköny, mint a kecskeméti szivesség, no hogy most mán a dolog nagyját ehántuk, ráerünk a zország mög a község dógává törönni, hát föl is a fejünk mos mán a porziótú, mivelhogy idaig nem köllött fizetnyi, mögesirkésödött, malaczosodott a magyar, de mit ér ha e'viszi a porzió meg a szárazság amitú a csirke nyaka meg a malacz lába fölfete nyöl, a vetés meg léfelé, így nem lehet aztán boldog a magyar, csak a' vigasztal, hogy a szöllő szépen mutatkozik, hát ha könyér keves lesz is, de ha bort iszik rá a magyar még csak jobban türi a nyomorúságot, be is hangaritunk ncha szomszédal de sosé jókedvünkü hancem mintha horvát tüvisk kezdene nyöni a kedvünk veteményes kertyébe, még a najjárási nótás gyөрök is olyan szomorú nótát csinát most, mintha érozne valamit, aszongyahogy:

Najjárási szomorú füz árnyába
Sir egy kis lyány fekete gyász ruhába.
Most kapta a szomorú hírt
Hónap assák azt az új sirt
Amelyikbe a babája örök álmát alussza.

Szomorú füz zöld virága, barkája,
Hulldogál a fekete gyász ruhara.
Összeszedi egy csomóba,
Azután meg széjjelszörja,
Vigye a szél messze-messze, a babája sirjára.

Tiszteltetöm a kántor urat jó egészséggel, erre is csinájjon kótát, mint az altrézi kútas nótára, amelyik igön fajinul hangzik mikor a Pick Lepesiné aprózzák rajta a najjárási leginyék, hát e' most szomorú nótá, mivelhogy szegény Fodor Andris is oda holt meg Boszniába, mint azelőtt a Döncző gyerek, tégye az ördög a villa-hajtójába azt a gyalázatos Bosnyák-országot, hogy mé köll azt a mi gyerökeinknek ott istrázsáni, mikó azokat a hosszú bosnyákokat mög itt észli a fene egész nyáron szivar szívó szopókává, mive.

De hogy a váras ügyeiről is megemlékezzek, hát dicséretösen mán a dolog mostanába, van gond mindönre, még a bicskei utra is, a mit igen fajinul megcsináltatott a második bíró úr, álgya meg az Isten érte, no hogy mos mög mán a piac is pádimentumos lössz, hát az ördög sé bir ezután a vászoncseléddelel, mind ott áll a majd délig-délig a piacon, itthon meg én etessem a csirkét, malaczot, meg én dajkájjam, ringassam az uaokáimat, melyhez hasonló jókat kívánok mindön elüljáró uraknak

tiszteléttel:

Fekete Mihály
najjárási érdekeltség.

MI UJSÁG?

— **Főispáni installáció Kecskeméten.** Főispánunk kecskeméti beiktatásának ünnepélyére képviselőnk vezetése mellett egy küldöttség ment a tegnapi napon, melynek tagjai dr. Györgyi József, Kostyan Jozsef, Gajzágó Lukács és Papp Péter.

— **Uj tisztí főorvos.** Vármegyénk főispánja Pest-vármegye tisztí főorvosává dr. Györgyi József megyei tb. főorvos és járásorvost nevezte ki. Öszinte, igaz örömmel üdvözöljük az új főorvost valóban megérdemelt előkelő állásában s kívánjuk, hogy még nagyon sokáig legyen vármegyénk közegészségi ügyenek öre és hathatós előmozdítója.

— **Uj főszolgabírónk.** Vármegyénk főispánja, a nyugalomba vonult Teszáry László főszolgabíró helyettesítésével Madarász Adorjánt bizta meg, ki hivatalát e héten át is vette és a régi anyakönyvi hivatal helyiségeiben helyezte el. Üdvözöljük járásunk új főtisztviselőjét és ajánljuk e járás, különösen városunk közviszonyait szives jóakarattal figyelmébe.

— **Egy érdekes sürgöny.** Ft. Lévay Mihály apát, plebánoshoz, országgyűlési képviselőnkhez, Kossuth Ferencz következő sürgönyt intézte: „Megválasztatásod alkalmából szívemből melegen üdvözöllek. Kossuth.”

— **Köszönetnyilvánítás.** Képviselővé történt megválasztásom alkalmából magánosok és testületek oly sűrűn árasztottak el engem üdvözöléssel, hogy figyelmességüket ez uton is megköszönni elmulaszthatatlan kötelességemnek tartom. Abony, 1906. május 12.

Lévay Mihály.

— **Az ifjúság a Kossuth-szobráért.** Városunk intelligens ifjúsága egy hazafias ezred tüzött maga elé azzal, hogy a jövő hó elején egy nagyobb szabású nyári mulatságot, juniálist óhaját rendezni Kossuth-szobrunk alapja javára. Szeretettel és nagy érdeklődéssel kísérjük ezen nemes irányú mozgalmat, mihez városunk lakossága minden bizonynyal meleg rokonszenvvel csatlakozik. Valóban csak is úgy érhető el kitűzött célunk, ha társadalmunk minden rétege, különösen az ifjúság, kiknek lelkületéhez, akaraterejéhez és hazafias buzgalmaához van kötve nemzeti nagylelkünk jövőjének előkészítése és biztosítása, egy szívvel lélekkel hozza meg erkölcsi és anyagi adozatát Kossuth Lajos dicsőségteljes emléke iránt, a hazafias érzés gondos ápolásának nagy munkájában.

— **Egy fontos mozgalom.** Liphay György főbíró ma délelőtt tartandó értekezletre hívta össze társadalmunk tevékenyebb tagjait, egy fürdő létesítésének tervezet tárgyában. Nem fejezhetjük ki elegendő teljes elismerésünket és köszönetünket az agilis főbíró tevékenysége iránt, melynek egyik tárgya ezen közegészségi ügyünk legeminebb szükségletének megvalósítása. Hogy egy közfürdő milyen felelős szükséges, azt felesleges bővebben fejtegetnünk, érezzük, tudjuk mindannyian, de érezik szomszéd városaink is, melyeknek egyik leghatalmasabb jövedelmi forrása fürdőző közönségünk vidéki költségei. Már csak anyagi szempontból is mérhetlen előnyt biztosít egy közfürdő létesítése, hát még ha számba vesszük amaz előnyöket, hogy artézi-vízünket, — mely fürdőzésre megbecsülhetetlenül jobb és hatásosabb barmelyik szomszédos város artézi-vízénél, — akkor vesszük igénybe, a midőn arra szükségünk van és nemcsak akkor, midőn időnk és penzünk kerül szomszédolni, bizony a legnagyobb jótétemény leendő lakosságunkra nézve a fürdő felállítása. Hiszük, hogy ezen terv nem kerül sok más egyéb üdvös tervnek sorsára, a nemtörődömség áldozatul, hanem szívvel lélekkel rajta lesz minden számottevő egyén a létesítés körüli teendők gyors és sikeres megoldásán, mely így, városunk feje által felvetve s munkába véve, bizonyára sikerül is, miután a közérdeklődést jobban felkelti, mint a magánvállalkozás.

— **A szolnoki főispán beiktatása.** Szolnokon tegnap iktatták be főispáni hivatalába gr. Almásy Imrét nagy ünnepek között. Pest-vármegyét ez ünnepségen Sivó Jenő megyebiz. tag képviselte.

— **Felhívás.** A nagyjárású Polgár-féle földvevőt kedden délelőtt 9 órára, összehívom.

Temesközy Gerzson.

— **Tisztelgés.** A Kath. Olvasóegylet és a Kath. Munkásegylet is tisztelgett folyó hó 6-án tiszteletbeli elnöke, Ft. Lévay Mihály apát, esperesplebános, orsz. gyűlési képviselő előtt. Konez Pál és Pataki János szép beszéddel üdvözölték a népszerű főpapot, aki megígérte, hogy ezután is, mint képviselő, szívén fogja hordani az egyletek ügyeit s a munkásosztály érdekeit, számolva a körülményekkel, az országházban is pártolni fogja. A lelkes szónoklat végeztével nyugodt hangulatban távozott a pár száz főre tehető küldöttség.

— **Összeírás.** A tankötelesek összeírása f. hó 14. hétfőn veendi kezdetét. Kérnek a szülők, mesterek, gyámok, hogy a tanulók összeírásánál az összeíróbiztosokat munkájukban támogassák azzal, hogy előzékenységet tanúsítsanak irányokban s az összeírást meg ne akadályozzák, mert a biztosok a törvény szigorú védelme alatt állanak.

— **Ünnepély.** A „Kath. Olvasóegylet” kuglimegnyitó ünnepélyét ma délután 4 órától kezdődőleg fogja megtartani. A megnyitó, tekeversenyel és este 7 órakor népies társas vacsorával lesz egybekötve. Az érdeklődés ez ünnepély iránt, nagyon élénk.

— **Duhajkodás.** Minden józanul gondolkodó emberben felkavarja a vért ama szemtelen duhajkodás, a mit hébe-hoba, vasárnapi táncmu-

latságokon szoktak rendezni éretlen, buta suhanatok. Különösen a Pick-féle kocsimábi békésen és esendesen mulatozó legénységet szokták megünnélni más tizedbeli legények, hogy az ily mulatságukat lehetetlenné tegyék s a rend biztosítására letett 50 kor, kauceziójukat elveszítsék, csak azért mert nekik a maguk tizedjükből akkor mulatságuk ninesen, nem is lehet, minthogy az az 50 kor. kaucezió igen nehezen össze rakodni s becsületes maguk tartásával vissza kapódní. Így aztán össze beszélnek, boszút forralnak és elmennek a békés mulatozók közé rendet bontani. verekedést kezdeni és azt oly botrányosan, felháborítón lefolytatni, hogy bizony nehezen állja meg az ember, hogy közibük ne menjen és elne naspágolja őket a felháborodott közönség. Ma egy hete is ilyen skandalum rendeződött a Pick-féle kocsimában, az ott békésen mulatozó legénység azonban szépen közremunkált a rendőrségnek a bitangok össze fogdosásánál, a kik közül egy még a rendőr arczáról is leharapta a hust. Kérjük a főszolgabírói hivatalt, hogy a legnagyobb szigorot alkalmazza és példásan büntesse az ily esztelen duhajkodókat és védje meg a rendesen mulatozók localis kedvteléseit mert elvégre azok ártatlanok az ilyesmikben, egy-egy kis mulatozásra azonban hébe-hoba szükségük van, egész heti, havi nehéz munkájuk után.

— **Új menet rend.** Május 1. ével az állam vasútaknál új menetrend lépett életbe, mely azonban változást nem hozott. Változás az, hogy Czeplédről reggel 3 óra 20 perczkor is megy személyvonat, mely 5 óra 45. perczkor érkezik Budapestre és Budapestről az eddigi vonatokon kívül délután 6 ó. 30 p. is indul személy vonat, mely 8 ó. 35. p. kor érkezik Czeplédré.

— **Színház.** Dr. Farkas Ferencz szabadkai színház igazgatója e hó 16. án kezdi meg előadásait, mely alkalommal színre kerül: „Bakkarat” a vígszínház nagy sikert aratott újdonsága. — Mint az előleges jelentésből látjuk, a társulat kitűnő erőkből áll és így élvezetes estékre lesz kilátásunk. — Faraő Rezső titkár már megérkezett, hogy a 12 előadásra terjedő bérletre megkezdje az előjegyzéseket. E kitűnő színtársulatot már most is csak a legmelegebben ajánlhatjuk pártfogásra.

— **A czeplédi polgármesteri állás** betöltése van most ott napirenden, tekintettel arra, hogy Gubody Ferencz a nagykörösi képviselői mandátumot tartja meg. Megindult a kombináció s emlegetik a jelölteket. Szerették volna a polgármesteri állásra megnyerni Sarkány Gyula járásbíró, aki azonban nem hajlandó rá. Így van dr. Matolcsy Sándor közjegyző is. Dr. Sikérdi Dezsőt szintén óhajtanák s ő körülötte csoportosul a vélemény, de hogy hajlandó-e elfogadni ezt az állást, szintén bizonytalan. A polgármester pedig rövid idő alatt lemond, mert a mandátum bemutatásakor be kell jelenteni az összeférhetlenséget s így egy hónap alatt bizonyára meglesz a választás.

— **Cegléd a III-ik zónába.** Kossuth Ferencz kereskedelemügyi miniszter már eddig is több fontos újítást vitt véghez a rezostjába tartozó vasúti ügy rendezése körül. Teljesítette Cegléd városnak azt a régi óhaját, hogy legalább a 3-ik zónába essék. Ez is jó, de úgy lett volna jobb, ha a város azt kérelmezi, hogy kirándulási zónába essett volna a cegléd—bpest közötti vonalszakasz. Így most az 1 frt — 2 kor. III. osztályu díj helyett 75 kr. — 1 k. 50 fillér fizetünk, az 1 frt 60 kraj. — 3 k. 20 fillér II. osztályu díj helyett 1 frt 20 kraj. — 2 k. 40 fillér lesz a menetjegy ára.

— **Tanítóképző-intézetbe való felvétel.** A kiskunfelegyházi m. kir. állami tanítóképző-intézetnél az 1906/7 iskolai évre mind a négy osztályba együtt véve 45 ingyenes, 35 feldíjat fizető, 20 teljes díjat fizető benn lakó és 10 egyenként, évi 125 k. ösztöndíjat élvező bejáró növendék fog felvétetni.

— **Pályázati hirdetés.** A Jász-Nagykun Szolnok vármegyei tanítótestület 100 koronával jutalmazandó következő tétel kidolgozására tüzött ki pályázatot. „Hogy kell a gyermek lelkében a hazaszeretetet és a történelmi nagyságok iránti kegyeletet fölkelteni és ápolni.” Az idegen kézzel irt és jelíges levéllel ellátott pályamunkák legkésőbb 1906. évi augusztus 20. ig Polónyi Mátyás elnökhöz Szolnokra küldendők be. Csak egyesületi tagok pályázhatnak. Polónyi Mátyás elnök, Udvari Ferencz főjegyző.

— **Szolnoki dráma.** Nem mindennapi eset játszódott le szolnokon folyó hó 5-én virradóra. Tasi József szolnoki lakos, vesuti fűtő fenti nap reggelén vérfürdőt rendezett lakásán. Az öreg egy háztartásban élt veje Molnár Ráfael cipész-mesterrel s olyanféle viszony volt közöttük, mint a kutya és macska között onnan eredt, mivel veje és annak felesége, kikre szorgalmas munkája gyümölcsét, vagyonát átruházta, rosszul bántak vele. Ez annyira elkeserítette Tasit hogy a hálátlanokra kést fogott s azokon több sebet ejtett, majd maga ellen fordította a gyilkos szerszámot, azt mellkasába merítvén egész hasát Japán módra felmetszé, miközben ezeket mondotta: „Most már élvezhetek.” Ekkor összeesett s a kést, melynek egész pengéje a hasában volt, a színhelyén megjelent hatóságí orvos távolította el, kinek véleménye szerint az öngyilkos és gyilkos életéhez nincs remény, sértettek élete nem forog veszedelemben.

— **A szolnoki áll. el. iskolák építkezése.** A közokt. miniszter elrendelte már a 24 tanteremből, 4 tanítói s 4 szolgáló lakásból álló iskolai épületeknek építését, s az építéshez Berzevicy Albert miniszter által engedélyezett 100.000 koronán kívül újabban gr. Apponyi Albert miniszter 30.000 koronát engedélyképen oly módon, hogy ezen összeget a város által fizetett évi járulékokból visszaengedte. Jó lesz vigyázni a mi polgári iskolánk hírére nevére, és más egyéb viszonyaira.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH^{LD}
Budapest, Váci-körút 63.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalomok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

